

VYTAUTAS TINTERIS

(1941 – 1995)

Ilgametis KP, KATM dėstytojas, skyriaus vedėjas,
KATM mokyklos direktoriaus pavaduotojas ugdymui, KATM direktorius
Kauno politechnikumo Elektros tinklų ir sistemų (ETS) specialybės absolventas
(studijas baigė 1962 m.)

„Į Kauno politechnikumo priėmimo komisiją laikyti egzaminų atvykau 1959 m. Pasirinkau Elektros tinklų ir sistemų specialybę. Mane labai paveikė rūmų didingumas, rimta darbinė atmosfera, todėl jaučiausi labai nedrąsiai. Didžiausią įspūdį man paliko Kauno politechnikumo 50 - ties metų jubiliejus. Tai buvo nuostabi šventė“, - KP sienlaikraštyje „Politechnikumo žodis“ 1980 m. savo prisiminimais pasidalino 1962 m. KP absolventas V. Tinteris.

Nuo pirmųjų mokymosi dienų dėstytojai pastebėjo kuklų, labai darbštų ir gabų jaunuolį, nebijantį net sunkiausių užduočių. Jokių lengvatų ar nuolaidų sau neprašydavo ir nepriimdavo. Jis buvo ypatingo reiklumo sau ir teisingumo pavyzdys. Domėjosi ne tik mokslu: Vytautas buvo sportininkas – vikrus stalo teniso ir krepšinio žaidėjas, entuziastingas žvejys.

Dar besimokydamas, 1961 m. pradėjo dirbti elektros stočių, tinklų ir sistemų laboratorijoje laborantu. Vytautas Tinteris 1962 m. su pagyrimu baigė Politechnikumą. Jam buvo įteiktas techniko elektriko diplomas.

Dirbdamas dėstytoju 1963 – 1969 m. jis baigė Kauno politechnikos institutą (taip pat su pagyrimu). Mokykloje visi žinojo Vytauto darbštumą, pareigingumą ir sąžiningumą. Jis – dėstytojas, grupės vadovas, skyriaus vedėjas, pavaduotojas mokymo reikalams ir, galiausiai, direktorius. Nuosekliai praeitos visos pakopos ir kiekvienai iš jų atiduota daug jėgų, niekas nepraleista pro pirštus. Mes dėstytojais, išeidami iš darbo, palikdavome jį palinkusį prie darbo stalo arba dirbantį laboratorijoje su studentais. Atėję iš ryto išvysdavome šviesas direktoriaus kabineto languose. Atrodė, kad jis nebuvo ir išėjęs.

Jis nesivaikė šlovės, nesiekė išgarsėti, o darė tai, kas iš mažens buvo jo suprasta kaip priedermė, kaip pareiga mokyklai, Tėvynei. Vytautas Tinteris turėjo daugybę planų, matė gražią mokyklos ateitį, stengėsi visus įtraukti į jos kūrimą.

Deja! Likimas jam buvo žiaurus, negailestingas ...

*Tik žinau, kad kiekvienas palieka
Pėdas žemėje, kai eina laukais.
Jeigu gilios – ilgam jos išlieka,
Jei teisingos – jos tampa takais.
(J. Marcinkevičius)*

Iš Kauno technikos kolegijos muziejaus archyvu

